

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De hac Potestate in Summo Pontifice. Caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

marum libertatem in Matrimonio; ergo odiosæ illæ non sunt, adeoque, nec strictè intelligendæ: Bono autem communis larga hæc interpretatione nocere, dicenda non est, quandoquidem faverit primordiali hominum libertati in Matrimonio contrahendis.

4. Hæc Merollaæ opinio nimis probat, ideoque probat nihil, probat enim omnem dispensationem habere largam interpretationem, quia hæc semper faverit hominum primordiali libertati. Ad argumentum ergo ipsius, concessa Majoræ, neganda est Minor, nam Jus naturæ, non præcipit, sed solum non prohibet Matrimonia, ad quæ Natura ipsa propendet, si ergo à jure positivo aliqua ex illis, ob commune bonum, prohibentur, (ut certè prohibentur) sanè in casibus deinde, in quibus pro aliquo ex his prohibitis, dispensatur, jus, & bonus commune violabitur.

5. Quando dispensatio æquivaleret legi communi, qualis est dispensatio, quæ clauditur in jure communi, vel quæ conceditur community, largam prosectorum habet interpretationem, sed absque admiratione, quia tunc per illam jus commune non vulneratur, sed immò jus constituitur. Legi hæc, & similia apud Dianam, & aliosque citates.

CAPUT II.

De Potestate dispensandi.

1. Poteſtas, quam quis habet, ſive ordinariam, ſive delegatam, ſed generaliter alicui concessam dispensandi cum omnibus, eft latè & interpretanda. Ratio brevis eft, quia potestas ad dispensandum non eft contra Jus, nec in alterius præjudicium, immò bono communis favent, ſiquidem bonum eft communis, ad eis in Republica, qui subditis confulere per dispensationem possint. Aliquas limitationes vide apud eundem Sanchez. c. 2. nn. 2.

2. Dixi (generaliter, & cum omnibus) nam ſi hæc potestas dispensandi concedatur alicui per modum mandati, ut ſolē pro dispensationibus Matrimonialibus, in quibus ſic v. gr. dicit Pontifex Delegato: *Dispenses cum Petro, ſeipſus preces veritate niantur, vel quamvis poſtremā hæc, vel ſimilia verba non apponantur, tamen concedat Princeps Delegato potestam dispensandi ſolum cum aliqua pecu-*

liari persona, ſi, inquam, ſic potestas dispensandi concedatur, erit strictè interpretanda. d. Sanc. I. 8. Ratic, ſt, quia in hæc caſu, confeſſio potesta- d. 2. nn. 6. tis, vel eft inchoata dispensatio, vel ſpecratim relata ad pœuliarem dispensationem, & confequenter juxta prædicta, eſſe ſtricti juris de- ber. Sit exemplum illud, quod afferit Contra- dus: Concedit absolute Pontifex Delegato, ſeu executori potestatē dispensandi ſuper quartu gradu consanguinitatis in favorem verbi gratia Titii: Delegatus autem invenit, quartum ejusmodi gradum eſſe verbi gratia, in eo duplē, hoc eft, ex duobus ſtipitibus eſſe Titium, & Bertam consanguineos, habet ne executor potestatē dispensandi in utro- que gradu? Sanè non habet, quia cum hæc potestatis confeſſio facta ſit pro peculiari caſu, & persona, ſtrictè eft interpretanda. Quare intelligenda erit de uno quarto gradu, ni- mirum proveniente ab uno ſtipite, non veſc ex duobus, vel pluribus.

CAPUT III.

De Potestate dispensandi Impedimenta
Matrimonii, quæ reſiderunt in Summo
Pontifice. Re-
missivæ.

c. Sanc. I.

8. matr.

7. E Am amplissimè reſidere in Summo Pontifice, ſed quoad ea impedi- d. 7. nn. 4. ta, quæ non ſunt de Jure naturæ, ſive impeditia, ſive diſmentia, res eſt indigna, Molin. d. de qua dubiteretur. De jure autem naturæ cer- 624. Conin. d. tō eſte, diximus ſupra, impeditum ex er- 33. dub. 4. Perez. d. torie personæ, ex ligamine, ex impotentia per- 44. ſec. 5. G. Hurt. d. petua, ex consanguinitate in primo gradu re- Etæ linea. Addit ex impeditibus, Sponsalia, 26. matr. quia eſſet præjudicium alterius ex Sponsis, diff. 1. n. 5. & ex In- nifi forte Summus Pontifex, ut Judex, illa ſponsalia propter legitimam cauſam declarat riperitus. Marc. irrita, vel eſſe diſolvenda.

2. Hæc ſunt clara. Illud eft controverſum. An Pontifex poſſit diſpenſare in radice Ma- trimonii; id quod cum ad frequentem pra- xim non pertineat, videatur, quando erit opus, apud Sanc. c. 2. parti- alioque. n. 6. Curiell. Tr. 1. de Donatio. an. 33. & preferrimo nn. 15. o.